

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **RNDr. Z. V.**, zastoupeného JUDr. Petrem Hrůzou, advokátem se sídlem v Tachově, nám. Republiky 58, za účasti **Ministerstva financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 15, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 12. 2006, č. j. 11 Ca 211/2006 – 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 19. 1. 2007 se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2006, č. j. 11 Ca 211/2006 – 24, podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve vazbě na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Usnesením ze dne 23. 10. 2006 městský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 6. 2006, č. j. 39/12 896/2006-392, jímž podle ustanovení § 55b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění, nebyl povolen přezkum rozhodnutí Finančního úřadu v Tachově

ze dne 13. 7. 2004, č. j. 33106/04/160930, o dodatečném vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2000.

Stěžovatel v kasační stížnosti nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu ustanovení § 103 s. ř. s. Z obsahu kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud dovodil, že kasační stížností stěžovatel míří do ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítá tak nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Soudní poplatek za kasační stížnost, která je předmětem tohoto řízení, nebyl zaplacen, avšak městský soud s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení stěžovatele k úhradě poplatku již nevyzýval a věc předložil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

V posuzovaném případě by zjevně nebylo účelné opětovně stěžovatele k zaplacení soudního poplatku vyzývat. Nejvyšší správní soud již v obdobné věci judikoval, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 – 77, www.nssoud.cz).

V dané věci bylo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2006, č. j. 11 Ca 211/2006 - 24, stěžovateli doručeno dne 27. 10. 2006 a kasační stížnost proti němu byla podána k poštovní přepravě dne 7. 11. 2006 - tedy včas. Soudní poplatek však zároveň s podáním kasační stížnosti uhrazen nebyl. Stěžovatel byl proto usnesením ze dne 20. 11. 2006, č. j. 11 Ca 211/2006 – 38, soudem vyzván, aby do tří dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek zaplatil.

Na výzvu stěžovatel žádným způsobem nereagoval, městský soud tedy dne 31. 12. 2006 usnesením č. j. 11 Ca 211/2006 - 41 zastavil řízení, přičemž toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 1. 2007. Proti citovanému usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě novou kasační stížnost (otisk razítka držitele poštovní licence ze dne 19. 1. 2007). K ní přiložil i doklad o zaplacení soudního poplatku v kolkových známkách ve výši 3000 Kč. Z textu kasační stížnosti ovšem plyne, že tento soudní poplatek je poplatkem za předchozí kasační stížnost, neboť v něm stěžovatel sám přiznává, že opomněl reagovat na výzvu soudu k úhradě soudního poplatku a následný postup soudu shledává logickým a zákonným. Výslovně uvádí, že opožděnou úhradou poplatku své pochybení zamýšlí napravit.

K tomu zdejší soud podotýká, že poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti (ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích) a splnění této povinnosti není nutně vázáno až na výzvu soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 As 24/2004 - 49, dostupný na www.nssoud.cz). Zaplacení soudního poplatku je sice právní skutečností, která se svými důsledky přibližuje podmínkám řízení, a může tak v některých konkrétních případech omezit právo na přístup k soudu, zákon o soudních poplatcích v platném znění ale umožňuje předejít následkům nezaplacení soudního

poplatku tím, že dává navrhovateli možnost zaplatit poplatek až na základě výzvy soudu ve lhůtě soudem stanovené podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona o soudních poplatcích, případně zaplatit jej ještě předtím, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci (ustanovení § 9 odst. 7 téhož zákona). Zákon zde jednoznačně stanoví, že: „*Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost*“.

Z jazykového výkladu předmětného ustanovení jasně vyplývá, že ve věcech správního soudnictví je nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku den nabytí právní moci rozhodnutí. V daném případě nabylo předmětné usnesení o zastavení řízení právní moci dnem doručení poslednímu z účastníků řízení, tj. dne 12. 1. 2007. V té době již tedy podle výše citovaného ustanovení, věta druhá *in fine*, poplatková povinnost za první kasační stížnost zanikla a řízení bylo pravomocně zastaveno. Opožděná úhrada poplatku, která byla soudu doručena až dne 22. 1. 2007, již tedy v žádném případě nemůže nezaplacení poplatku, jež bylo důvodem k zastavení řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2006, č. j. 11 Ca 211/2006 – 24, zhojit.

Kromě výše uvedeného považuje Nejvyšší správní soud za vhodné poukázat na to, že stěžovatel nevyužil možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků, ačkoli na tuto možnost byl ze strany soudu ve výzvě k úhradě poplatku výslovně upozorněn.

Nejvyšší správní soud proto na základě výše uvedeného uzavírá, že Městský soud v Praze se nedopustil nezákonnosti, zastavil-li řízení o předchozí kasační stížnosti, neboť v řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, neopomenul žádné procesní kroky, které mu zákon ukládá, a stěžovatele poučil o jeho právech. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovateli, který ve věci neměl úspěch, nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení a Ministerstvu vnitra jako druhému účastníku řízení žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu